

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
L. 563/6.12.2013
2511
29.11.2013

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege privind folosirea limbajului semnelor românești/limbajului mimico – gestual oficial prin interpret autorizat*”, inițiată de domnul deputat PC Vicențiu-Mircea Irimie și un grup de parlamentari – Grupurile parlamentare ale PC, PSD, PNL, PD-L, PP-DD (Bp. 431/2013).

I. Principalele reglementări

Prin această inițiativă legislativă se propune reglementarea limbajului semnelor românești/limbajului mimico-gestual și a statutului acestei limbi, precum și asigurarea dreptului surzilor, hipoacuzicilor și persoanelor

cu surdocecitate de a folosi limbajul semnelor românești/limbajul mimico-gestual, precum și mijloacele de comunicare speciale și de a beneficia de serviciile interpreților în limbajul semnelor românești/limbajul mimico-gestual.

II. Observații

1. Cadrul legal general privind domeniul handicapului este reglementat de *Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările și completările ulterioare*.

Acest act normativ respectă principiile *Strategiei Naționale pentru protecția, integrarea și incluziunea socială a persoanelor cu handicap în perioada 2006-2013*, aprobată prin *Hotărârea Guvernului nr. 1175/2005*, în elaborarea căreia s-a avut în vedere *Carta Socială europeană revizuită*, adoptată la Strasbourg la 3 mai 1996 și ratificată de România prin *Legea nr. 74/1999*, documente ale acquis-ului comunitar, precum și documente elaborate de organizații neguvernamentale care își desfășoară activitatea în domeniul protecției persoanelor cu handicap.

Legea nr. 448/2006 reglementează, prin art. 69, interpretul autorizat al limbajului mimico – gestual și al limbajului specific persoanelor cu surdocecitate. Astfel, potrivit legii, autoritățile și instituțiile centrale și locale, publice sau private, asigură, pentru relațiile directe cu persoanele cu handicap auditiv sau surdocecitate, interpreți autorizați ai limbajului mimico – gestual sau ai limbajului specific al persoanei cu surdocecitate.

2. Metodologia de organizare a interpreților a fost aprobată prin *Ordinul comun al ministrului muncii, familiei și egalității de șanse, al ministrului educației, cercetării și tineretului și al președintelui Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap nr. 1640/671/61/2007 pentru aprobarea Metodologiei de autorizare a interpreților limbajului mimico-gestual și a interpreților limbajului specific persoanei cu surdocecitate, cu modificările și completările ulterioare*.

Prevederile acestui act normativ sunt armonizate cu *Directiva 123/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne*.

Ocupația de interpret în limbaj mimico – gestual este prevăzută în *Ordinul comun al ministrului muncii, familiei și protecției sociale și președintelui Institutului Național de Statistică nr. 1832/856/2011 privind aprobarea Clasificării ocupațiilor din România - nivel de ocupație (șase caractere), cu modificările și completările ulterioare.*

Comisia de autorizare este numită prin ordin al ministrului muncii și are în componență reprezentanți ai Ministrului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, Ministerului Educației Naționale și Asociației Naționale a Surzilor din România.

Precizăm faptul că, în anul 2010, prin *Legea nr. 221/2010*, România a ratificat *Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități, adoptată la New York de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la 13 decembrie 2006, deschisă spre semnare la 30 martie 2007 și semnată de România la 26 septembrie 2007*, care recunoaște și promovează limbajul mimico – gestual. Documentul reprezintă angajamentul pe care Guvernul României și l-a asumat cu privire la importanța acordată promovării, protejării și asigurării exercitării depline și în condiții de egalitate a tuturor drepturilor și libertăților fundamentale ale omului de către toate persoanele cu dizabilități, precum și creșterii calității vieții persoanelor cu dizabilități din România. Potrivit acestuia, statul român trebuie să ia măsuri pentru a furniza interpreți autorizați în limbaj mimico – gestual.

3. Inițiativa legislativă propune recunoașterea de către România a „*limbajului semnelor române/limbajul mimico-gestual*” și introduce „*interpreții în limbajul semnelor române/limbajul mimico-gestual*”, sintagme noi care nu sunt în concordanță cu legislația națională și internațională, îndeosebi cu Convenția ONU privind Drepturile Persoanelor cu Dizabilități, prin care România se obligă să recunoască și să promoveze limbajul mimico-gestual.

Alte noutăți introduse de inițiativa legislativă sunt, pe de o parte, „*serviciul de interpretare în/din limbajul semnelor române/limbajul mimico-gestual*” și, pe de altă parte, „*activitățile de interpretare în/din limbajul semnelor române/limbajul mimico-gestual*”, ocupații ce nu se regăsesc în COR.

4. Semnalăm faptul că definiția propusă la art. 2 lit. e) referitoare la activitatea de servicii publice contravine normelor constituționale care

reglementează activitatea instituțiilor fundamentale ale statului, respectiv Curtea Constituțională, Parlamentul, Ministerul Public.

5. Categoria persoanelor la care face referire textul inițiativei legislative nu este clară, întrucât se folosesc în același timp termeni precum *surzi, hipoacuzici, persoane cu surdocecitate, persoane cu deficiențe de auz*, neexistând o unitate de concordanță între acești termeni. Totodată, semnalăm faptul că nu se respectă prevederile *Legii nr. 448/2006*, potrivit căreia tipurile de handicap sunt: fizic, vizual, auditiv, surdocecitate, somatic, mintal, psihic, HIV/SIDA, asociat, boli rare.

Art. 4 al inițiativei legislative face referire la persoana al cărei handicap a fost obținut conform clasificării ICD. Precizăm că această clasificare nu mai este în vigoare. Evaluarea în vederea încadrării în grad de handicap pentru persoanele adulte se face în baza *Ordinului comun al ministrului sănătății publice și ministrului muncii, familiei și egalității de șanse nr. 792/1992/2007 pentru aprobarea criteriilor medico-psihosociale pe baza cărora se stabilește încadrarea în grad de handicap, cu modificările ulterioare*. În elaborarea acestor criterii s-au avut în vedere principiile Clasificării Internaționale a Funcționalității (CIF), adoptată de către Organizația Mondială a Sănătății la Geneva, în anul 2001, lucrare tradusă în limba română de Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Handicap în anul 2003.

6. Referitor la **art. 21 alin. (2)** din inițiativa legislativă, care propune asistarea persoanelor cu deficiențe de auz de către un interpret autorizat în limbajul semnelor române sau în limbajul mimico-gestual oficial la examinarea în vederea obținerii permisului de conducere, precizăm că *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, nu permite intervenția unui interpret în limbaj mimico-gestual în desfășurarea examenului de conducător auto.

De asemenea, menționăm că persoanele surdo-mute nu îndeplinesc criteriile medicale pentru obținerea permisului de conducător auto, conform *Ordinului ministrului sănătății nr. 1162/2010 pentru aprobarea Normelor minime privind aptitudinile fizice și mentale necesare pentru conducerea unui autovehicul*.

7. Totodată, semnalăm faptul că textul inițiativei legislative conține o serie de neclarități în ceea ce privește finanțarea serviciilor gratuite de interpretare în limbajul semnelor românești/limbajul mimico-gestual.

Astfel, la **art. 7** se prevede că serviciile gratuite de interpretare sunt finanțate de stat, iar la **art. 10** se prevede că resursele financiare pentru activitatea serviciilor de interpretare în/din limbajul semnelor românești/limbajul mimico-gestual sunt cuprinse în legea bugetului de stat, fără, însă, a se preciza concret din bugetul cărui ordonator principal de credite ar urma să se suporte cheltuielile respective.

De altfel, **art. 10** conține și o serie de reglementări contradictorii, întrucât, pe de o parte, la **alin. (1)**, se prevede că finanțarea serviciilor se face prin Asociația Națională a Interpreților Autorizați în Limbaj Mimico - Gestual (ANIALMG), care are statut de asociație non-profit și non-guvernamentală, iar, pe de altă parte, la **alin. (2)** se prevede că funcționarea serviciilor se realizează de către stat. De asemenea, la **alin. (3)** al aceluiași articol se prevede că în cazul activităților publice de interpretare contravaloarea este suportată de organul sau institutul care prestează serviciile.

În același sens, menționăm și **art. 6** al inițiativei legislative, care prevede că ANIALMG verifică finanțarea serviciilor de interpretare, fără a se preciza, în mod clar, cine asigură respectiva finanțare.

De asemenea, precizăm că noțiunea de „*buget permanent*”, utilizată în cadrul **art. 10** al inițiativei legislative, este neclară, aceasta negăsindu-se în legislația privitoare la finanțele publice.

8. În ceea ce privește influențele financiare ale propunerii legislative, semnalăm faptul că inițiatorii nu precizează sursele financiare necesare aplicării măsurilor propuse, încălcându-se astfel dispoziția **art. 138 alin. (5)** din *Constituția României, republicată*, care prevede că „*Nicio cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare*”.

În același sens, **art. 15 alin. (1)** din *Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare*, prevede că „*În cazurile în care se fac propuneri de elaborare a unor proiecte de acte normative a căror aplicare atrage micșorarea veniturilor sau majorarea cheltuielilor aprobate prin buget, trebuie să se prevadă și mijloacele necesare pentru acoperirea minusului de venituri sau creșterea cheltuielilor*”.

Totodată, menționăm că art. 7 alin. (1) din *Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, cu modificările ulterioare*, prevede că:

„(1) În cazul propunerilor de introducere a unor măsuri/politici/inițiative legislative a căror adoptare atrage majorarea cheltuielilor bugetare, inițiatorii au obligația să prezinte:

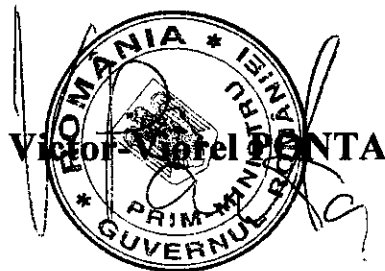
a) fișa financiară prevăzută la art. 15 din *Legea nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare*, însoțită de ipotezele și metodologia de calcul utilizată;

b) declarație conform căreia majorarea de cheltuială respectivă este compatibilă cu obiectivele și prioritățile strategice specificate în strategia fiscal-bugetară, cu legea bugetară anuală și cu plafoanele de cheltuieli prezentate în strategia fiscal-bugetară”.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,

Domnului senator George – Crin Laurențiu Antonescu

Președintele Senatului